

[Schak Nielsen]

Vor skepsis går udelukkende på det principielle: man laver en lov, der passer ind i et politisk og økonomisk system, og så skal menneskene altså tilpasse sig, enten de vil eller ej. Havde det nu ikke været bedre, om man lavede love, der tilgodeså menneskets elementære behov og tilpassede det politiske og økonomiske system efter det?

Kurt Hansen (VS):

VS mener, at skal der indføres en efterlønsordning eller en førtidspensionsordning, må den hvile på et absolut frivillighedsprincip, og den økonomiske dækning må svare til arbejdsløshedsunderstøttelsen i hele efterlønsperioden. Det er nogle ufravigelige krav for os, og det er noget, der ikke er med i regeringens oplæg her.

Endvidere mener vi, det bør være arbejdsgiveren, der betaler hele efterlønsordningen, og ikke sådan som det er foreslået i forslaget.

VS' forslag om erhvervsudygtighedsydelse præciserer på en lang række punkter, hvordan vi mener efterløn, førtidspensionering, arbejdsløshedsunderstøttelse m.v. bør se ud, og jeg skal derfor blot henvise til det forslag i denne omgang.

Økonomisk er dette forslag jo lavet yderst raffineret: først får man, hvis man vel at mærke er i arbejde og ikke langtidsarbejdsløs, en rimelig økonomisk dækning. Senere i efterlønsperioden træffer lovforslaget altså forberedelser til, at man som pensionist skal eksistere på et utilstedeligt minimum. Hvad angår frivilligheden, er der kun elementer af samme i forslaget.

For lønarbejderne er der næsten ingen frivillighed, for de selvstændigt erhvervsdrivende er frivilligheden naturligvis noget større: de kan lukke biksen, når det passer dem, og de kan gå på efterlønsordning, de kan få den fulde efterlønsats udbetalt, samtidig med at de kan have arbejdsfrie indtægter fra salg af den biks, de nu har haft. Det har lønmodtagere naturligvis ingen mulighed for, og der er således en klar diskrimination i forslaget mellem de forskellige grupper.

Jeg vil ikke benægte, at der kan være folk på 60 år, som føler sig nedslidt, som er i arbejde, og som gerne vil på denne ordning, men jeg tror, det er et fåtal. Det er her, der kan være tale om et minimum af frivillighed.

Men hvordan ser frivilligheden ud over for de langtidsarbejdsløse? Hvilke andre muligheder har de mennesker, der har gået ledige i 3 år, og som lige er blevet 60 år, end at tage imod dette tilbud på 80 pct. af det, der svarer til arbejdsløshedsunderstøttelsen, medmindre de skal på bistandskontoret? Der er ingen andre muligheder. Det er tvang. Det er ufrivilligt. Det er over for de forkerte, man lægger tvangen og ufrivilligheden. Skal man lave sådanne foranstaltninger, bør de laves over for arbejdsgiverne.

Man ser også tydeligt, at regeringen ønsker at diskriminere de ældre på en anden måde. Dagpengeperioden for de ældre skal lige pludselig kun være på 2½ år, hvorimod dagpengeperioden for andre lønarbejdere er 3½ år, i hvert fald midlertidigt, og det tror jeg arbejdsministeren vil erkende den kommer til at være mange år fremover, for med de beskæftigelsesforslag, med de forslag, arbejdsministeren har lagt frem til at løse nogle af arbejdsløshedsproblemerne, er der ikke megen udsigt til, at man kan sætte den dagpengeperiode ned, medmindre man vil jage titusinder og atter titusinder på bistandskontoret eller på efterløn, eller hvorhen man nu fra arbejdsministerens side har tænkt sig at jage dem.

VS vil stille en række ændringsforslag, som går på de synspunkter, jeg har fremført her. Gennem disse ændringsforslag vil vi markere vores principielle opfattelse af tingene. Vi kan ikke gå ind for forslaget, som det ligger her. Vi mener, at det er et dårligt forslag. Vi mener, at det er et forslag, der tager sigte på at tilsløre arbejdsløsheden i stedet for at gøre noget reelt ved den.

Jeg kender godt arbejdsministerens frase om, at alle vi, der er imod de forslag, han kommer med, vi vil bare have, at folk skal gå på dagpenge. Det har arbejdsministeren sagt så tit. Arbejdsministeren ved, at det er gøgl og demagogi. VS er det parti i folketinget, som har fremlagt de mest vidtgående beskæftigelsesforslag overhovedet. Arbejdsministeren har ikke forholdt sig til dem. Det er nogle forslag, som kan sætte 100.000 i arbejde pr. år, samtidig med at det ikke koster staten én eneste øre, og uden at man skal til at bruge disse dødsyge erhvervstilskudsordninger, som arbejdsministerens parti er verdensmester i at pumpe i lommerne på arbejdsgiverne. Så den argumentation kan arbejdsmini-